

Leeuwenveld, Weesp

Op de radio beweerde iemand dat het wetenschappelijk bewezen was dat als je er nog zeven banen bij asfalteert op de A2, en iedereen zich aan de minimumsnelheid van 139 kilometer per uur houdt, je op het traject Amsterdam-Utrecht een gegarandeerde tijdwinst boekt van 83,6 seconden. Dat lijkt misschien niet veel, maar leg dat maar eens uit aan een forens die exact die route dagelijks moet afleggen en dat dertig jaar lang. Dan hebben we het toch al gauw over 17,708333 dagen. Dat lijkt weinig, maar er zijn mensen die met minder vakantiedagen moeten doen!

Hetzelfde rekensommetje kun je maken richting het Gooi als je weer eens vastzit op weg naar Hilversum, hetgeen ik de laatste tijd geheel tegen mijn principes in geregeld tandenknarsend doe. Als je stilstaat op de A1, lijkt de door de polder boemelende Sprinter een tgv, wat zeg ik; op de Shinkansen, de 'kogeltrein' die het traject Tokio-Kioto, toch zo'n kleine 500 kilometer, in krap anderhalf uur afraffelt.

Wat doen ze dat trouwens goed hè, die Japanners, dat herstellen van de schade na zo'n natuurramp. Heel wat beter dan de boeren en tuinders hier, die bij een klein beetje lekker voorjaar meteen zaniken over droogte en zeuren om financiële compensatie. Om maar te zwijgen over iedereen die vond dat onze *classico* veel beter was dan die van Spanje, terwijl zelfs een visueel gehandicapt kind van een jaar of vijf kan zien dat je met een verdediging van zowel Ajax als Twente nog blij mag zijn als je je uit de degradatiezone van de Primera Division kunt redden. Maar ik dwaal af. Dat krijg je als je in de file staat.

De terugweg, binnendoor, is heel wat aangener. De provinciale weg leidt langs de Ankeveense Plassen, Weesp en Diemen. Vlak buiten het pittoreske centrum van Weesp is een gloednieuwe wijk opgeleverd. Dit tussen het spoor en de Bloemenda-

lerpolder gelegen Leeuwenveld lijkt aan te haken bij de tendens nieuwbouwprojecten te laten lijken op middeleeuwse vestingstadjes. Wat dat aan lelijke, smakeloos gedetailleerde maar commercieel mateloos succesvolle nepgevels heeft opgeleverd, is al vaak geconstateerd en kan iedereen met eigen ogen zien in Helmond, Amersfoort of gewoon in de Staatsliedenbuurt.

Hier echter is het Amsterdamse bureau LEVS er op glorieuze wijze in geslaagd die dorpse intimiteit en veelgevraagde kleinschaligheid op een 21ste-eeuwse manier vorm te geven. Autoluwe pleintjes, stegen en grachtjes, omgeven door verschillende typen woningen, herenhuizen, appartementen, grachtenpandjes en twee-onder-éénkappers, alle-

Ouderwets vakwerk, zonder te vervallen in retrotruttige clichés

maal beheerst en sober maar o zo liefdevol ontworpen en minutieus uitgevoerd. Zorgvuldig geselecteerde bakstenen, van oker tot omber, stoffig antraciet of romig wit, telkens in inventieve metselpatronen, met nu eens wijkende en dan weer vlak liggende voegen, kloeke houten kozijnen in warme tinten, strak in het vlak, minimaal gedetailleerde daktrimmen in gepatineerd zink of lood.

Schitterend ouderwets vakwerk, zonder te vervallen in retrotruttige clichés, voorzien van alle moderne voorzieningen op energiegebied, in openbare ruimte die onmiskenbaar knus is, maar nergens kneuterig wordt.

En dat op nog geen 12,5 minuut van de Weesperzijde, als je constant 139 kilometer per uur zou rijden, uiteraard. Anders is het een kwartiertje, ik heb het onderzocht. Wetenschappelijk.

RONALD HOOFT
r.hoof@parool.nl

FOTO FLORIS LOK

W

W = weergaloos, wereldklasse
G = gewoon goed
T = tegenvaller, kan zoveel beter
N = niet best, omrijden
Z = zand erover en aanstampen!